

Podatkowy Przegląd Tygodnia

#136

E C D P

business consulting

Doradztwo dla biznesu na światowym poziomie!

PODATKOWY PRZEGLĄD TYGODNIA

NUMER #136

18 czerwca 2021 r.

SPIS TREŚCI

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG	1
PODATKI BEZPOŚREDNIE	4
PODATEK AKCYZOWY	4
PODATEK OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH	9
PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI	12

► PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z 11.05.2021 r., sygn. akt I SA/Łd 16/21

Warunki rozliczenia transakcji jako WDT

Spór dotyczył kwestii prawidłowego rozpoznania transakcji WDT.

W ocenie podatnika, posiadał on wszystkie wymagane przepisami dokumenty pozwalające na rozliczenie transakcji jako WDT. Jak jednak wskazał WSA posiadanie dowodów, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 2, ust. 3 i ust. 11 ustawy o VAT, a więc dowodów na okoliczność, że towary będące przedmiotem WDT zostały wywiezione z terytorium kraju i dostarczone do nabywcy na terytorium innego państwa członkowskiego niż terytorium kraju jest warunkiem formalnym zastosowania 0% stawki podatku, natomiast konieczne jest spełnienie przez dostawcę warunku materialnego, czyli rzeczywisty wywóz towarów z terytorium kraju do nabywcy na terytorium innego państwa członkowskiego, co w rozpatrywanej sprawie nie miało miejsca.

2. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 13.05.2021 r., sygn. akt I SA/Kr 256/21

Należyta staranność nabywcy

Organy podatkowe zakwestionowały prawo Spółki do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony twierdząc, że wynika on z faktur VAT dokumentujących nierzeczywiste transakcje gospodarcze dokonywane w ramach oszustwa podatkowego, w którym Spółka świadomie uczestniczyła.

WSA przypomniał, że w celu skorzystania z prawa do odliczenia podatku niezbędne jest zrealizowanie dostawy towaru lub wykonanie usługi oraz dysponowanie fakturą spełniającą warunki formalne do odliczenia podatku. Przy spełnieniu tych warunków pozbawienie prawa do odliczenia może nastąpić jedynie na podstawie poczynionego w oparciu o obiektywne okoliczności ustalenie, że dostawa/usługa została zrealizowana na rzecz podatnika, który wiedział lub powinien był wiedzieć, że nabywając towar/usługę, uczestniczył w transakcji wykorzystanej do popełnienia oszustwa podatkowego.

WSA podkreślił, że samo stwierdzenie, że na wcześniejszym etapie obrotu doszło do popełnienia oszustwa podatkowego nie jest wystarczające, żeby odmówić prawa do odliczenia VAT podatnikowi, który poza kwestionowaną sferą działalności prowadzi faktyczną działalność gospodarczą a będący przedmiotem kwestionowanej transakcji towar faktycznie istniał i był przemieszczany. Obowiązkiem organów podatkowych jest wówczas wykazanie, że podatnik nie dochował należytej staranności kupieckiej. Istnienie dobrej wiary należy przy tym badać w kontekście całokształtu materiału dowodowego, twierdzeń i wyjaśnień podatnika. Akcent należy kłaść nie tyle na kryterium "należytej staranności", gdyż taką podmioty te formalnie starają się zachować, lecz wykazanie, że okoliczności transakcji nabycia i zbycia towaru pozwalają na stwierdzenie, że uczestnik tych transakcji powinien mieć co najmniej świadomość odnośnie nielegalności tych transakcji czy nieprawidłowości na poprzednim etapie. Należy badać, czy występuje "anomalia" tego obrotu w porównaniu ze standardem, jaki ma miejsce w przypadku analogicznych transakcji legalnych.

WSA przyznał przy tym rację podatnikowi w kwestii stawiania przez organy wymagań, które nie wpisują się w tzw. dobre zwyczaje kupieckie. W rozpoznawanej sprawie organy oczekiwały od Spółki pozyskania od kontrahenta informacji o źródle pochodzenia towaru, który zamierza nabyć. Taki wzorzec postępowania WSA uznał za sprzeczny z dobrymi praktykami kupieckimi, ponieważ narusza on interes innego przedsiębiorcy, zahacza o naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa i grozi przejęciem dostawcy z pominięciem jego samego.

3. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8.06.2021 r., znak 0114-KDIP1-3.4012.353.2021.1.ISK

Brak obowiązku wymiany przez podmiot leczniczy kas rejestrujących na kasy rejestrujące on-line

Wnioskodawca jest zarejestrowanym podatnikiem VAT, podmiotem leczniczym prowadzącym działalność medyczną w formie spółki prawa handlowego. Spółka w ramach prowadzonej działalności świadczy usługi medyczne począwszy od podstawowej opieki medycznej, poprzez pomoc specjalistyczną, diagnostyczną oraz medycynę pracy. Usługi realizowane są na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej jak i firm. Usługi świadczone są w placówkach medycznych w formie wizyt domowych (POZ) oraz teleporad. W ramach prowadzonej działalności Spółka zatrudnia personel medyczny, w tym lekarzy i lekarzy dentyistów na umowy o pracę i umowy cywilnoprawne.

Przedmiotem wątpliwości jest wnioskodawcy jest to czy jako podmiot leczniczy zatrudniający lekarzy na podstawie umów o pracę oraz umów cywilnoprawnych, w ramach świadczonych przez nich na rzecz pacjentów Wnioskodawcy usług, zobowiązany jest do wymiany aktualnie używanych kas fiskalnych na kasy fiskalne on-line z dniem 1 lipca 2021 r.

Organ podatkowy ocenił, że do stosowania kas fiskalnych on-line od dnia 1 lipca 2021 r. zobowiązani są lekarze i lekarze dentyści (osoby fizyczne). A więc świadczenie usług w zakresie opieki medycznej przez lekarza lub lekarza dentystę na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej lub na rzecz rolników ryczałtowych w sytuacji, gdy świadczenia te wykonywane są przez podatnika lub podmioty zatrudniające osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje (lekarze) nie jest objęte obowiązkiem ewidencjonowania usług w ww. zakresie przy zastosowaniu kas rejestrujących on-line. Skoro Wnioskodawca świadczy usługi w zakresie opieki medycznej wykonywanej przez lekarzy zatrudnionych na podstawie umów o pracę i umów cywilnoprawnych, zatem jako podmiot zatrudniający ww. osoby – niezależnie od formy zatrudnienia – ma prawo prowadzić ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii i nie będzie zobowiązany do wymiany aktualnie używanych przez Spółkę kas rejestrujących na kasy fiskalne on-line.

4. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9.06.2021 r., znak 0113-KDIP1-1.4012.85.2021.2.ŻR

Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego w związku z wystawieniem faktury korygującej

5 maja 2020 r. Wnioskodawca podpisał umowę cesji praw i przejęcia obowiązków z firmą - jednoosobową działalnością gospodarczą (zlikwidowaną w dniu 31-07-2020). Cedent, prowadzący wówczas działalność gospodarczą zawarł dnia 01.09.2016 z firmą energetyczną umowę partnerską (Partner), której przedmiotem było powierzenie przez Partnera oraz zobowiązanie się przez Cedenta do przeprowadzenia procesu sprzedaży na zasadach określonych w umowie partnerskiej. W zawartej umowie strony wyraziły wolę przeniesienia z Cedenta na Cesjonariusza (... Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością) praw i obowiązków wynikających z umowy, a Cesjonariusz wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z Umowy, na co wszystkie strony wyraziły zgodę. Po likwidacji działalności gospodarczej przez Cedenta, Cesjonariusz na podstawie umowy przejęcia praw i obowiązków zobligowany jest w kwietniu 2021 r. do wystawienia faktury korygującej dla Partnera. Faktura korygująca dotyczy zmniejszenia podatku należnego. Po szczegółowej analizie Partner nadpłacił należności dla Cedenta. Cesjonariusz w oparciu o umowę przeniesienia praw i obowiązków zobowiązany jest do zwrotu Partnerowi nadpłaconych należności. Faktura nie będzie dokumentowała czynności wymienionych w art. 29a ust. 15 pkt 3 ustawy o VAT. Usługi świadczone przez Spółkę polegają na pośrednictwie sprzedaży energii elektrycznej. Spółka nie sprzedaje bezpośrednio energii elektrycznej tylko pośredniczy w jej sprzedaży. Spółka wraz z kontrahentem, na rzecz którego będzie wystawiona faktura korygująca, o której mowa we wniosku, zamierzają skorzystać z treści przepisu art. 13 ustawy z dnia 27 listopada 2020 o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw. Wybór stosowania przepisów art. 29a ust. 13 i ust. 14 ustawy zmienianej zostanie uzgodniony na piśmie pomiędzy świadczącym usługi a ich nabywcą przed wystawieniem pierwszej faktury korygującej w 2021 r.

Organ podatkowy uznał, że skoro Wnioskodawca wraz z kontrahentem zamierzają skorzystać z treści przepisu art. 13 ustawy z dnia 27 listopada 2020 o zmianie ustawy o podatku od

towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, tj. będą stosować przepisy ustawy w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2020 r., to wybór stosowania tych przepisów musi zostać uzgodniony na piśmie przed wystawieniem pierwszej faktury korygującej i wówczas Wnioskodawca będzie mógł dokonać obniżenia kwoty podatku należnego w związku z wystawieniem faktury korygującej, pod warunkiem posiadania potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę. W konsekwencji, Wnioskodawca będzie miał – na podstawie art. 29a ust. 13 ustawy o VAT w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2020 r. – prawo do obniżenia podatku należnego wynikającego z wystawionej faktury korygującej w okresie rozliczeniowym, w którym nabywca otrzyma fakturę korygującą, pod warunkiem posiadania przez Wnioskodawcę, uzyskanego przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę, dla którego Wnioskodawca wystawi tę fakturę. Uzyskanie potwierdzenia otrzymania przez nabywcę faktury korygującej po terminie złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, będzie uprawniało Wnioskodawcę do uwzględnienia faktury korygującej za okres rozliczeniowy, w którym potwierdzenie to uzyska.

PROCES LEGISLACYJNY

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.

► PODATKI BEZPOŚREDNIE

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

PDOP

Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 07.06.2021 r., znak 0111-KDIB1-2.4010.109.2021.1.AK

Rozliczenie straty powstałej w wyniku przymusowego umorzenia obligacji Banku przez BFG

Wnioskodawca (Spółka) dokonała podwyższenia kapitału zakładowego w wyniku ustanowienia nowych udziałów, które zostały objęte przez dotychczasowych wspólników. Jednocześnie podjęta została decyzja w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji tego podmiotu skutkująca umorzeniem instrumentów kapitałowych, zastosowaniem instrumentu przymusowej restrukturyzacji oraz ustanowieniem administratora. Posiadane przez Spółkę obligacje w wyniku opisanych czynności zostały przymusowo umorzone z wyłączeniem wypłaty na rzecz Spółki wynagrodzenia z tytułu podjętych czynności. W konsekwencji, Spółka osiągnęła stratę ekonomiczną w związku z umorzeniem obligacji.

Wątpliwości wnioskodawcy budzi kwestia ustalenia, czy Spółka będzie uprawniona do rozliczenia straty powstałej w wyniku przymusowego umorzenia obligacji Banku przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny?

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wskazał, że opisana sytuacja nie mieści się w zakresie zastosowania art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej PDOP). W szczególności, w odniesieniu do wydatków poniesionych na nabycie obligacji w wysokości wartości nominalnej udziałów wydanych w ramach aportu, należy wskazać, że z treści art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy o PDOP wynika jednoznacznie, że wydatki na objęcie papierów wartościowych są kosztami uzyskania przychodów z odpłatnego zbycia tych papierów wartościowych. Momentem, w którym wydatki te uzyskują status „kosztów uzyskania przychodów” jest odpłatne zbycie papierów wartościowych. W analizowanej sytuacji, moment odpłatnego zbycia obligacji nie zaistniał. Nie ma więc podstaw do rozliczenia wydatków poniesionych przez Wnioskodawcę na nabycie obligacji w wysokości wartości nominalnej udziałów wydanych w ramach aportu jako kosztów uzyskania przychodu na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy o PDOP.

Nadwyżka wydatków na objęcie obligacji nad brakiem przychodów z ich nieodpłatnego umorzenia nie ma charakteru straty podatkowej. Ustawodawca nie przewidział możliwości rozpoznania tego rodzaju „straty” Wnioskodawcy jako kosztu uzyskania przychodów. W szczególności, w opisanym stanie faktycznym, nie ma podstaw do rozpoznania kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy o PDOP.

PDOP

1. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 09.06.2021r., znak 0113-KDIPT2-3.4011.269.2021.1.NM

KUP z tytułu dobrowolnego odpłatnego umorzenia części udziałów wspólnika w kapitale zakładowym Spółki przejmującej

Wnioskodawczyni była wspólnikiem spółki z o.o., w której objęła udziały w zamian za wkład pieniężny. W wyniku połączenia nastąpiło przejęcie tej spółki z o.o. oraz spółki akcyjnej (dalej: Spółki przejmowanej) przez inną spółkę z o.o. (dalej: Spółka przejmująca). Połączenie nastąpiło zgodnie z art. 492 § 1 pkt 1 ustawy Kodeks spółek handlowych (KSH), tj. przez przeniesienie całego majątku Spółek przejmowanych na Spółkę przejmującą w zamian za udziały, które Spółka przejmująca wydała wspólnikom Spółek przejmowanych. Wspólnikom Spółek przejmowanych nie zostały przyznane dopłaty w gotówce, o których mowa w art. 492 § 2 KSH. Połączenie odbyło się tzw. metodą łączenia udziałów, w związku z czym Spółka przejmowana na podstawie art. 12 ust. 3 pkt 2 ustawy o rachunkowości nie miała obowiązku zamknięcia ksiąg rachunkowych. W wyniku połączenia Wnioskodawczyni stała się wspólnikiem Spółki przejmującej. Połączenie przez przejęcie nie skutkowało powstaniem obowiązku podatkowego po stronie Wnioskodawczyni na moment tego połączenia.

Zadano pytanie, czy kosztem uzyskania przychodu (dalej KUP) z tytułu dobrowolnego odpłatnego umorzenia części udziałów Wnioskodawczyni w kapitale zakładowym Spółki przejmującej będzie przewidziana w planie połączenia wartość emisyjna udziałów Spółki przejmującej, przyznana Wnioskodawczyni w wyniku połączenia.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wskazał, że połączenie spółek – na moment jego dokonania – nie wywołuje skutków podatkowych. Skutki podatkowe połączenia „realizują się” podatkowo na moment odpłatnego zbycia udziałów (akcji) uzyskanych przez podatnika w wyniku połączenia. Przepis art. 24 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w sposób jednoznaczny odnosi się do kosztów dotyczących uzyskania własności udziałów/akcji w spółce przejmowanej, czyli w przypadku Wnioskodawczynie – akcji w spółce akcyjnej. Jak natomiast wskazano w treści wniosku Wnioskodawczynie przedmiotowe akcje objęła za wkład pieniężny.

Wobec powyższego, stosownie do art. 24 ust. 8 pkt 2 ustawy, KUP z odpłatnego zbycia udziałów spółki przejmującej należy ustalić w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt 38 ustawy oraz wartość wydatków na objęcie i nabycie udziałów w spółce przejętej. Zatem, kosztami uzyskania przychodów z tytułu umorzenia części udziałów należących do Wnioskodawczynie będą wydatki poniesione na objęcie akcji w spółce przejmowanej. Stanowisko Wnioskodawczynie zgodnie z którym, KUP z tytułu dobrowolnego odpłatnego umorzenia części jego udziałów w kapitale zakładowym Spółki przejmującej będzie przewidziana w Planie połączenia wartość emisyjna udziałów Spółki przejmującej, przyznana Jej w wyniku połączenia należało uznać za nieprawidłowe.

Podstawą do rozpoznania KUP z analizowanej transakcji zbycia udziałów nie jest natomiast, powoływany przez Wnioskodawczynie art. 22 ust. 1g omawianej ustawy, gdyż przepis ten odnosi się do ustalenia KUP z tytułu odpłatnego zbycia udziałów (akcji) objętych w wyniku podziału spółek, z czym w przedmiotowej sprawie bezspornie nie mamy do czynienia.

2. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 08.06.2021r., znak 0113-KD IPT2-3.4011.352.2021.1.NM

Obowiązki płatnika w związku z wypłatą zysku na rzecz wspólników

Wnioskodawca (spółka komandytowa) od dnia 1 maja 2021 r. stała się podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych. Komplementariuszami Wnioskodawcy są wyłącznie osoby fizyczne. Sześciu wspólników Wnioskodawcy jest komplementariuszami zaś dwóch jest komandytariuszami. Wnioskodawca zamierza wypłacać wspólnikom zaliczki na poczet zysku z bieżących środków obrotowych.

Wnioskodawca ma wątpliwości w zakresie tego, czy w związku z wypłatą wspólnikom ww. kwot, pełni on rolę płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wskazał, że konsekwencją nadania spółce komandytowej podmiotowości na gruncie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych jest wprowadzenie dwóch poziomów opodatkowania dochodu wypracowanego przez tę spółkę – podobnie, jak ma to miejsce w odniesieniu do pozostałych spółek – podatników podatku dochodowego od osób prawnych, tj. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki akcyjnej i spółki komandytowo-akcyjnej. Wspólnicy spółki komandytowej, tj. m.in. jej komplementariusze, zostaną opodatkowani od faktycznie uzyskanego przez nich dochodu z uczestnictwa w zysku takiej spółki.

Uzyskiwane przez komplementariuszy Wnioskodawcy świadczenia pieniężne w formie zaliczek na poczet zysku stanowią dla nich przychody z tytułu udziału w takim zysku, tak więc podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych na analogicznych zasadach, jak przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych. Przychód ten powstaje zatem w momencie jego wypłaty i jest opodatkowany stawką 19%. W związku z powyższym, Wnioskodawca jest obowiązany jako płatnik pobierać zryczałtowany podatek dochodowy od ww. wypłat dokonywanych na rzecz komplementariuszy.

3. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 04.06.2021r., znak 0115-KDIT2.4011.228.2021.2.KC

Prawo do skorzystania z ulgi prorodzinnej tylko w związku z faktycznym sprawowaniem władzy rodzicielskiej

Wnioskodawczyni wraz z mężem są w trakcie rozwodu. Od kwietnia 2020 r. Wnioskodawczyni sprawuje opiekę nad dwoma synami (3 i 5 lat) i mieszka z nimi w innym miejscu niż mąż. Od sierpnia 2020 r. mąż Wnioskodawczyni płaci alimenty, natomiast dzieci odwiedza sporadycznie. Oboje mają pełną władzę rodzicielską. Od kwietnia do grudnia 2020r. mąż Wnioskodawczyni nie uczestniczył w faktycznym wychowywaniu dzieci. Wnioskodawczyni nie jest w stanie uzyskać od męża informacji, w jaki sposób będzie się rozliczał bądź już się rozliczył za rok 2020 i w jakim zakresie ujął bądź ujmie on ulgę prorodziną. W roku 2020 zarówno Wnioskodawczyni jak również ojciec dzieci, uzyskali dochody opodatkowane według skali podatkowej. W 2020 r. dochody Wnioskodawczyni i jej męża nie przekroczyły kwoty 112 000 zł.

W związku z powyższym opisem zadano pytanie, czy w opisanej sytuacji wyłącznie Wnioskodawczyni przysługuje prawo do odliczenia ulgi na dzieci za rok 2020 przewidzianej w art. 27f ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, wskazał, że z uwagi na to, że ojciec dzieci od stycznia do kwietnia 2020 r. uczestniczył w wykonywaniu władzy rodzicielskiej, Wnioskodawczyni nie może odliczyć za te miesiące ww. ulgi w pełnej wysokości, bowiem jak wynika z art. 27f ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (PDOF), ulga prorodzinna przysługuje za każdy miesiąc, w którym podatnik wykonywał władzę rodzicielską. W konsekwencji, prawo do odliczenia ulgi prorodzinnej w pełnej wysokości, przysługuje Wnioskodawczyni, wyłącznie za miesiące, w których Wnioskodawczyni wykonywała sama względem małoletnich dzieci władzę rodzicielską.

Skoro mąż Wnioskodawczyni wykonywał władzę rodzicielską względem małoletnich dzieci od stycznia do kwietnia 2020 r., to za ten okres - wobec braku porozumienia z mężem - Wnioskodawczyni przysługuje prawo do skorzystania z ulgi prorodzinnej w wysokości 50% kwoty ulgi na każde dziecko, ustalonej zgodnie z art. 27f ust. 2 ustawy PDOF. Natomiast, skoro od maja 2020 r. Wnioskodawczyni wyłącznie sama wykonywała względem małoletnich dzieci władzę rodzicielską, a ojciec dzieci w tym okresie nie zabezpieczał ich potrzeb bytowych, edukacyjnych, zdrowotnych, rozwojowych i emocjonalnych, nie uczestniczył w faktycznym wychowaniu dzieci, to ulgę prorodziną, o której mowa w art. 27f ust. 1 ww. ustawy, może odliczyć Wnioskodawczyni w pełnej wysokości.

4. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z 2.03.2021 r., sygn. akt: I SA/Gd 1099/20

Weryfikacja wartości rynkowej nieruchomości

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia czy przyczynę modyfikującą cenę rynkową nieruchomości mogą stanowić okoliczności stanu prawnego tej nieruchomości w postaci ustanowienia nieodpłatnej dożywotniej służebności mieszkania.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o PDOF, przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości jest ich wartość wyrażona w cenie określonej w umowie, pomniejszona o koszty odpłatnego zbycia. Jeżeli jednak cena, bez uzasadnionej przyczyny, znacznie odbiega od wartości rynkowej tych rzeczy lub praw, przychód ten określa organ podatkowy w wysokości wartości rynkowej.

Jak stanowi art. 19 ust. 3 ustawy o PDOF, wartość rynkową rzeczy (w tym nieruchomości) należy określać z uwzględnieniem w szczególności stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca odpłatnego zbycia.

W ocenie Sądu, użycie w art. 19 ust. 3 ustawy o PDOF układu wyrażen "w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca odpłatnego zbycia" wskazuje, że czynników modyfikujących cenę rynkową rzeczy tego samego rodzaju i gatunku, nie można zawężyć do czynników związanych tylko z fizyczną stroną rzeczy, takich jak materialne zużycie, stan techniczny, właściwości konstrukcyjne itp. Czynnikami modyfikującymi cenę rynkową są także czynniki stricte prawne, a więc odnoszące się do stanu prawnego rzeczy.

W rozpoznawanej sprawie skarżący domagał się uwzględnienia jako czynnika modyfikującego cenę rynkową nieruchomości, okoliczności obciążenia tej nieruchomości nieodpłatną dożywotnią służebnością mieszkania. Sąd wskazał, że służebność mieszkania stanowi z definicji element stanu prawnego danej nieruchomości, sytuje się bowiem jako składowa stosunków prawnych, których przedmiotem jest dana nieruchomość. Sąd zauważył, że ocena wiarygodności wskazywanych przez strony przyczyn określenia w umowie sprzedaży ceny znacznie różniącej się od ceny rynkowej należy do organu podatkowego. Tyle tylko, że ocena ta musi być rzetelna i szczegółowa z odniesieniem do wszystkich okoliczności i dowodów przywoływanych przez podatnika, wobec czego powinna uwzględniać fakt obciążenia rzeczy (nieruchomości) służebnością.

Sąd dodał przy tym, że opinia biegłego, z której wynika, że wartość rynkowa nieruchomości znacznie przewyższa wartość wyrażoną w cenie określonej w umowie nie jest wystarczającym warunkiem do ustalenia podstawy opodatkowania. W przedmiotowej sprawie skarżący wskazał powód, dla którego cena wynikająca z umowy odbiegała znacznie od wartości rynkowej wskazanej przez biegłego. Organ podatkowy, wobec odmowy stron umowy podwyższenia wartości nieruchomości, nie był więc uprawniony do jej określenia z uwzględnieniem jedynie opinii biegłego.

PROCES LEGISLACYJNY

Podatek u źródła

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych z dnia 10.06.2021 r. (nr wykazu 401)

oraz

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniającego rozporządzenie w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 41 ust. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych z 10.06.2021 r. (nr wykazu 395).

Projektowane rozporządzenia przedłużają do 31 grudnia 2021 r. zwolnienie z obowiązków określonych w art. 26 ust. 2e ustawy o PDOP oraz 41 ust. 12 ustawy o PDOF – w zakresie określonym w § 4 rozporządzenia z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 26 ust. 2e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz rozporządzenia z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 41 ust. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Projekty są na etapie prac legislacyjnych.

Rozporządzenia mają wejść w życie z dniem 30.06.2021 r.

<https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12347855>

<https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12347854>

► PODATEK AKCYZOWY

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.

PROCES LEGISLACYJNY

Centralny Rejestr Podmiotów Akcyzowych (CRPA) – termin dokonania zgłoszenia upływa 30.06.2021 r.

Pragniemy ponownie przypomnieć, że na podstawie nowelizacji ustawy o podatku akcyzowym z dnia 10.12.2020 r. został uruchomiony Centralny Rejestr Podmiotów Akcyzowych (CRPA). Przepisy przejściowe przewidują, że podmioty które dokonały rejestracji dla potrzeb akcyzy

przed 01.02.2021 r. zostaną zarejestrowane do CRPA pod warunkiem uzupełnienia do dnia 30.06.2021 r. zgłoszenia rejestracyjnego.

W praktyce oznacza to konieczność złożenia w formie elektronicznej, za pośrednictwem platformy PUESC zgłoszenia rejestracyjnego uzupełnionego o dane właściwego dla danego podatnika urzędu skarbowego.

W tym celu niezbędna jest rejestracja na platformie poprzez założenie konta dla osoby fizycznej, która będzie pełnić funkcję osoby upoważnionej do dokonania zgłoszenia uzupełniającego i jednocześnie do rejestracji w CRPA. Następnie należy dokonać rejestracji podatnika i powiązać jego konto z kontem reprezentanta, co umożliwi mu działanie w imieniu podatnika w określonym wcześniej w formularzu zakresie.

Reprezentantem podatnika może być przykładowo członek zarządu, prokurent lub pracownik, przy czym w tym ostatnim przypadku co do zasady konieczne będzie udzielenie odrębnego upoważnienia, którego oryginał należy przesłać na adres Izby Administracji Skarbowej w Poznaniu (Wydział Centralnej Rejestracji ul. Krańcowa 28, 61-037 Poznań) oraz dokonanie stosownej opłaty skarbowej w wysokości 17 zł. Ważne jest również, aby osoba wyznaczona do reprezentacji podatnika dysponowała profilem zaufanym lub kwalifikowanym podpisem elektronicznym – wyłącznie w taki sposób można bowiem podpisywać i prawidłowo składać dokumenty na platformie PUESC.

► **PODATEK OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH**

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2.06.2021 r., znak 0111-KDIB2-3.4014.53.2021.1.MD

Skutki podatkowe podwyższenia kapitału zakładowego

Wnioskodawca – Spółka akcyjna prowadzi m.in. działalność związaną z dystrybucją energii elektrycznej. Jedynym wspólnikiem Spółki jest Skarb Państwa. Zgodnie z koncesją, udzielona została zgoda na prowadzenie przez Spółkę działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej. Spółka w zakresie swojej działalności gospodarczej związanej z dystrybucją energii elektrycznej realizuje obowiązki operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, którego sieć nie posiada bezpośrednich połączeń z siecią przesyłową, zgodnie z zapisami ustawy Prawo energetyczne oraz posiadanych koncesji. Aktem Notarialnym sporządzonym przez Notariusza w jego Kancelarii Notarialnej, sporządzony został protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki, którego przedmiotem było podwyższenie Kapitału Akcyjnego Spółki z kwoty (...) zł do kwoty (...) zł, czyli o kwotę (...) zł w drodze emisji (...) nowych akcji imiennych serii G o wartości nominalnej (...) zł objętej w zamian za wkład pieniężny w wysokości 20.000.000 zł. W związku z przedmiotową czynnością Notariusz nie pobrał podatku od czynności cywilnoprawnych na podstawie art. 9 pkt 11 ustawy o podatku

od czynności cywilnoprawnych. Przedmiotem wątpliwości jest to czy transakcja będzie podlegała podatkowi od czynności cywilnoprawnych według stawek właściwych dla poszczególnych składników wchodzących w skład zbywanego zespołu składników materialnych i niematerialnych.

Powstała więc wątpliwość czy w związku z dokonaniem podwyższeniem kapitału zakładowego Wnioskodawca był uprawniony do korzystania ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych ww. czynności.

Organ podatkowy uznał, że Wnioskodawca był zobowiązany do zapłaty podatku od czynności cywilnoprawnych z tytułu podwyższenia kapitału zakładowego, stanowiącego na gruncie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych czynność zmiany umowy spółki. To oznacza, że wystąpiła konieczność pobrania podatku przez notariusza i tym samym konieczność jego zapłaty przez Spółkę.

W odniesieniu do przyszłych podwyższeń kapitału zakładowego Wnioskodawca będzie korzystał ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych na mocy art. 9 pkt 11 lit. d) ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych.

Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4.06.2021 r., znak 0111-KDIB2-2.4014.58.2021.2.MZ

Skutki podatkowe zawarcia umowy przeniesienia ogółu praw i obowiązków w spółce jawnej

Wnioskodawca zamierza nabyć prawa i obowiązki jednego z trzech wspólników (odpowiadające 0,5% udziału w zyskach i stratach) w spółce jawnej. Nabycie nastąpi na podstawie czynności opisanej w art. 10 ustawy Kodeks spółek handlowych..

Powstała więc wątpliwość czy nabycie praw i obowiązków w spółce jawnej stanowi czynność opodatkowaną podatkiem od czynności cywilnoprawnych.

Organ podatkowy uznał, że skoro Wnioskodawca nabędzie ogół praw i obowiązków jednego z trzech wspólników spółki jawnej na podstawie umowy, o której mowa w art. 10 Kodeksu spółek handlowych, to stwierdzić należy, że umowa ta jako nie mieszcząca się w zamkniętym katalogu czynności podlegających podatkowi od czynności cywilnoprawnych – nie jest czynnością podlegającą opodatkowaniu tym podatkiem. Przeniesienie ogółu praw i obowiązków wspólnika spółki osobowej, o którym mowa w art. 10 Kodeksu spółek handlowych może zostać przeprowadzone w dowolnej formie prawnej (umowa nazwana, np. umowa sprzedaży lub umowa nienazwana), gdyż przepisy Kodeksu spółek handlowych nie określają rodzaju umowy w oparciu, o którą powinno dojść do przeniesienia członkostwa.

PROCES LEGISLACYJNY

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.

► PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8.04.2021 r., sygn. akt: III FSK 3017/21

Przynależności nie muszą być opodatkowane według tej samej stawki podatku co lokal użytkowy

Istotą sporu w rozpatrywanej sprawie była kwestia opodatkowania podatkiem od nieruchomości z zastosowaniem najwyższej stawki tego podatku, części wspólnej nieruchomości związanej z wyodrębnionym lokalem użytkowym, w którym podatnik prowadził działalność gospodarczą.

NSA nie zgodził się z sądem pierwszej instancji który przyjął że w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o POL nie wprowadzono warunku faktycznego wykorzystania budynku (jego części) czy też gruntu na cele związane z działalnością gospodarczą.

Zdaniem NSA wykładnia tego przepisu powinna natomiast uwzględniać nie tylko fakt posiadania przez przedsiębiorcę gruntu, budynku lub budowli ale także i to, czy są one lub co najmniej mogą być wykorzystywane dla prowadzonej działalności gospodarczej.

W tym kontekście sąd dodał, że okoliczność, że udział w częściach wspólnych budynku przynależnych przedsiębiorcy z racji posiadania tytułu własności lokalu użytkowego nie przesądza, że te przynależności muszą być opodatkowane według tej samej stawki podatku co lokal użytkowy, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza. Wniosek taki w szczególności nie wynika z art. 3 ust. 5 ustawy o POL.

PROCES LEGISLACYJNY

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.